

К.....

**НЕМАТО ЯК БУТИ
ШИРИМ.**

Такими щирими поробились наші „товариші“ Не знати, що вплинуло на них що вони ні сіло, ні пало отворили перед цілим съвітом свої благородні серця; ми можемо лише сконостатувати факт, який нас дуже радує. Думаю про величні цікаві ревеляції товаришів атамана Павла Крати і його „ребят“, під товаришів: Фербей Томашевського з Венкувер. Ревеляції дуже характеристичні і годі їх поминути мовчанкою, бо в них міститься ціла копільня цінного матеріалу для будучого історика та українсько-соціалістичної пропаганди в Канаді.

Справа дуже проста: зрадники Крати, Фербей і Томашевський (так бодай впевнене нас атаман Крат) зважилися на підлій чия, бо „спублічили“ свого товариша-атамана в „Укр. Голосі“, себто представили „sine ira et studio“ чотирьо місачну місійну его діяльність у Венкувері і з їх представлення вийшло зовсім не те, чим перехваливався п. атаман в 30 ч. „Робочого Народу“, мов би то він „чотири місні“ правдовав для партії і „тиявся по горах Британії Колумбії“, під час коли його „манітобські товариші“ поганали спнати. „На се т, п. Павло відновідає „kurg und buending“, що не він але його клеветники є злодіями... Ні більше ні менше. Івнішлю з сего як сей мовляв: Скахи куме, до мене а я до тебе“

Та призвати си, я дуже сердечний на згаданих зрадників Крати. Боже прошу подумати: християнин бере в руки „Р. Н.“, читає з одушевленем звіт з діяльності сього неопічного Павла, що працює для спаси від справжнім пожертвованем і героїзмом, радує ся що е бодай одна ідеяна людина, що хоче і має силу збивати своїми ногами цілу Канаду та як сей Шілерівський дзвін будити живих мертвяків зі сну і неробства — раз на сході, то знов на західних окраїнах без межної Кавади подивляється сего гіганта, якому коритися ціла українська робітничча маса, розкинута на десятках тисяч квадратових миль і росте духом. А ж ось тобі найде ся якісь киричник ворог твоєго оптимізму і бух тебе довбною по голові... Скаже тобі, що все тё числав Крат тай що потвердив своїм підписом з симпатичною допискою „ваш“ — се нічо іншого тільки самохвалба, брехня і звичайнє пускане тумана сліпим і заглушенім „меншин“ товаришам в цілі полатані своєї діравової слави. — І як вам се подобалось?

Та даймо слово самим інтересованим.

Згадані детективи Крати у статі напечатані в кількох числах „Укр. Гол.“ п. з. „Мученикові за соціалізм Кратові“, яка с від-

повідю на бувночну самохвалбу про його діяльність на заході Канади, пишуть про свого отамана менше-більше так: Прихав за наші гропі довго дожиданий нами рабін, наплював нам в очі, казав зложити ся на свій поворот і накивав пітами назад на схід. На першім мітингу пів дурниці про іжні демоні і родинні бруди, не пощащивши і рідної сестри (а се вмі!), а коли заінтерплювали його товариші як председателя „Ради Стімох“, що чувати з фондом Стічинського (сей нещасний фонд!), то він вилаяв всіх і вся, повистрашував всіх присутніх зі салі і вийшов потім з неї сам, з гордо піднятим чолом, зі словами: Хто яко Я! На другім мітингу мав показати товаришам штуку, як творив ся з малли чоловік (а він до сего майстер!). В сій цілі за партійні гропі велів заекути довіреним товаришам скіпітків, що мав покішувати 35 дол., за ціну 300 дол., а зглядаю велів собі дати поручене доконати сей бізнес (а вижутъ, що товариші бідн...) і потім засмородів чимось салю кукладів (мабуть налувавши, аби на собі дати очевидний доказ переміни в малпі) і новигавя в зовсіх з авдіторії. Потім-шишту літгансци — поїхали відпочивати на партійну фарму, як годить ся справжньому заслуженому музеві, а відбулися свій літній віддих вернувшись до Венкуверу, ведів товаришам заплатити дань, аби він, Павло, міг поїхати на дальшу роботу ще далі, в темніший кут, де братів спіть як сі заровани великані вказі — і діставши десятину від своїх покірних ребят, чкунув на схід до Вінніпегу, де тужно виглядав його товариш Володін з сердешним стадом, що теж стужило ся за своїм пастирем. Finita la comedia — занавіса за пала. Вийшло таке:

„Пішли баба на горіхи, Назбирала штири міхі; В кождій міху по горіху Наробила баба сьміху“...

Себула очевидна клевета двох партійників Крати, про се переконує відповідь покривданого в 36 ч. „Rob Har“ п. з. „Звідки си напастю?“

Прошу послухати, що каже п. атаман, бо се ще пікантніша історія. А впрочім ходить мені о се, аби очистити незвичайно заслуженого мужа, якого так підло скривдили його власні піздані. Отже прошу:

„Фербей мстить ся на мені за ушкодженім його бізнесу! Він належить до нашої господарської спілки.“

„Одного разу Спілка доручила Фербееvi змінити чек на \$40. Він його змінив, але „обтягнув“ собі \$10. Опісля доручили йому знов чек на \$60; він сим разом „обтягнув“ \$20. Сколектував \$25 за шер від т. Д. Франта, поклав їх собі до кишень; та саме зробив а

другим шером \$25 (забув ім'я того товариша), а сам збрехав перед Дирекцією, що гропі положив до банку. Брехню нарепшті відкрило. На засіданії Дирекції я дав Фербееvi „бобу“ а Дирекція обтягнула йому тих \$80 з його шерів.

Через 4 місяці мого побуту у Венкувері мавим (!) на году доїдатись масу „нахвіючих цвіток“ з Фербейового бізнесу. Навіть рідно шагата общахрував на лотах. Продаючи листи під поювані люді і т. д.

„Чуючи се, я пильнував вже його (цікаво б знати, хто Крат пильнє...) і завсігда пареншаджав загріти йому руки коло нашої спілки, коли пр. хотів взяти \$100 комішен за фарму!“

Чи треба ще цікавішого документу? Тут визводить як на долоні: „Оживив ся Яким з таким!“

Т. Крат зівав про „зделки“ свого партійника, про них знали всі другі товариші і всі мовчали, аж поки сей проступник не нарушив честь Іх Величества Павла. А чому мовчали? Бо на злодію шапка горить. Бо боялися, що спонукають свого товариша до говорення; вони хотіли, щоб усі мовчали, бо мовчанка се золото (в сім випадку треба сю приповідку розуміти дослівно).

І тут розкриває ся перед нашими очима ціла безоднія брехні, на якій основана вся діяльність наших соціалістів. Люди, що не мають ніякої цілі, бо знають дуже добре, що соціалізм в Канаді являється абсурдом, люди, що збаниктували в руках нашого народу, люди, що уміють тільки руйнувати, — накидають ся на про

відніків темним зарібникам обкрадають їх, як се виходить з їх власних зізнань, відбирають їм віру в якуне будь етику, бо в іх присутності на мітингах уміють лише сабе лаяти, побивати і демаскувати як злодіїв сі люди мають чоло вважати себе добродіями робітникою кляси, мають відвагу накидати ся на всіх і вся, все критикувати, все реформувати, все мішати з болотом. Своєю кертичною роботою занапастили цілій ряд народних інституцій, зневірили народ до гуртового життя, налили серце людю іду огорчені, сплюнили його в початковім розгоні таї ще суть на стільки безличими, що до сего призываються сільські села, що все піде їм безкарно.

Справді невічерпаеме є жерело терпеливости і вірозуміlosti нашого народу. Інша суспільність таких галапасів, що хочуть жити їх кішом та п'є до сего на кождім кроці признаються, викидає зі себе як заразливу хоробу, або дізнатавши ся про їх злодійства віддає їх в опіку сторожи чужого добра, аби їх зробити нешкідливими. У нас таїнівідуда ходять в більшій улицях, дріт до гори носи, вимахують кулаками і з самовпевненiem голосять: Ану хто відважить ся? І у своїм цінізмі перевинішенні; та саме зробив а

жемо, ми живемо вашим кішом, ми плюємо вам в очі, а ви маєте бити перед нами поклони. — ТЦо, не хочете? Руки по швам і ступити морду! Ось так, ребята...

Любителі бурлакування,

Англійці придумали воїнний вид спорту: перекочівку літньою порою з місця на місце. В Серрій заложено „клуб кочовиків“, якого члени на декілька днів, або відділь, літньою порою перевірюються в любителів бурлаків перезідаючи з одного місця на друге в осінньому, нарочно до сеї цілі збудованому возі. Віз сей творить собою маленьку хатину, криту півкруглим, бляшаним дахом і заосмобреніт у вайконечнішу обставину.

Довший або коротший час добровільного бурлакування, розуміється, залежить від засобів грошевих волоцюг любителів.

Іноді бувають уладожувані і гулянки, на які візаються ся в ріжких сторін таї рукою домі. Збріне місце на такі гулянки залигідь бував вибране. Деколи уладжують спільні прогульки до цікавих місцевостей. В збрінх місцях вечериами ульджують любителів-вoloцюги вечерниці, концерти, то що, — а все під голим небом.

Трагікомічний случай.

В бостонськім театрі при виставі на італійські мови „Тоска“ приключилося таке: Mario Каваралоссі і Тоска сьпівають дует. Нараз в задніх рядах роздався оглашуючий съміх. Показало ся, що съміялися Італійці. Іх гивели з театру і завели на цоліцю. На поліції, трясучися приємно зъміху, розказували Італійці, в чім річ. Виявило ся, що Марію Каваралоссіому пульки піти. Замітивши се, граюча партію артиста Тоска, думаючи, що ніхто із сидячих в театрі Американців не розуміє італійської мови, відспівала в дуже драматичним місці таку фразу: „Не обертайтесь на мене!“

— Зелізничі вози для дітей. — Американці виали на оригінальну думку

вибудувати окрім зелізничі вози для дітей, щоби уникнути і усканити їм довині подорожі. В нових возах находитися їдаління, тоалета, спальні і лізничка.

На доліві с. пухкі дивані а стіни виложені м'яким обивом, щоби діти падаючи на них не набивали собі надто великих гузів.

Економічна сила чорного населення в Америці

Недавно відбувся в Філадельфії, Па., зід національної ліги Нігрів в Америці з якої звіту виходить, що Нігри в протягі 50 послідовних років від коли узискали горожанську рівноправність, зросли дуже на економічній силі. Вартість власності Нігрів в Злучених Державах виносить тепер 700 міліонів доларів, отже Нігри посідають сьогодні більше маєтків, ніж ціла хліборобська людність в Росії. З початком горожанської війни жило в Злучених Державах 4 і пів міліона Нігрів — з сего з мільйонами 600 тисяч були цівільниками. Нині в Злучених Державах є 10 міліонів Нігрів — з сего числа тільки 30 процентів авальфетів. Земельна власність Нігрів виносить 2 міліони акрів, що рівнає ся майже поверхні цілієї землі держави Савт Каролайн.

Циган в огірках.

Сидить циган на городі Темненької ночки; До біліскавки вибирає Чужі огірочки...

Та все собі промовляє: Блісни, Боже блісни!.. А Господар його з заду Як вілами смисне...

— А сто бісів в твого батька Та у твої груди!.. Розкрити мою правду!.. А що тепер буде?..

„Ой батечку, голубчику! Чиніте як, знайте! Тільки прошу вас, пан (отче, За пліт не кидайте!

— Отже кину! ;Бійтесь (Бога)!.. — Кину бісів сину!.. Підняв цигана на руки, Та й через пліт кинув.

Підняв ся вражий циган, Та як зарогоче:

„Мені того й бракувало: Добранич Панотче!“

— Читайте і передплачуєте Канаду.

Найгарніші**книжки****до читання.**

Тарас Бульба	30 ц.
Нів коні казок	20 ц.
Збрінк байок	25 ц.
З життя першінго чоловіка	25 ц.
Маруся	25 ц.
1901 ніч з томи	\$2.00
Права Канади	35 ц.
Нетри "	\$1.00
В неділю рано зіле конала	90 ц.
Кобзар Т. Шевченка	60 ц.
з образками \$1.00	
Полонений на Кавказі	15 ц.
Історія боротьби віри з наукою	50 ц.
Князь і жебрак	50 ц.
кровавий шлях	40 ц.
Козацька пімета	40 ц.
Найкрасіші пісні	15 ц.